

siodłowego lub balastowego, o którym mowa w art. 8 pkt 4, w zależności od dopuszczalnej masy całkowitej zespołu pojazdów, z tym, że w zależności od liczby osi, dopuszczalnej masy całkowitej pojazdu i rodzaju zawieszenia stawki podatku nie mogą być niższe od kwot określonych w załączniku nr 2 do ustawy". Zgodnie z Obwieszczeniem Ministra Finansów w sprawie stawek podatku od środków transportowych obowiązujących w 2010 r. – załącznik nr 2 – dla ciągnika siodłowego lub balastowego przystosowanego do używania łącznie z naczepą lub przyczepą:

- o dwóch osiach z innym systemem zawieszenia osi jezdnych o dopuszczalnej masie całkowitej zespołu pojazdów nie mniej niż 25 ton i mniej niż 31 ton ustalono stawkę minimalną w wysokości 929,42 zł,

- o trzech osiach z zawieszeniem pneumatycznym lub zawieszeniem uznanym za równoważne osi jezdnych o dopuszczalnej masie całkowitej zespołu pojazdów nie mniej niż 40 ton ustalono stawkę minimalną w wysokości 1.742,06 zł.

Zatem ustalone przez Radę Gminy Siedlec stawki podatku są niższe od stawki minimalnej odpowiednio o 31,42 zł i 46,06 zł.

Kolegium wskazuje, że stosownie do art. 20a ustawy o podatkach i opłatach lokalnych w przypadku nieuchwalenia stawek podatku od środków transportowych stosuje się stawki obowiązujące w roku poprzedzającym rok podatkowy, z tym, że jeśli stawki minimalne dla poszczególnych rodzajów pojazdów są wyższe od stawek uchwalonych na rok poprzedzający rok podatkowy – stosuje się odpowiednie stawki wynikające z załączników nr 1-3 ustawy.

Biorąc powyższe pod uwagę, Kolegium Izby postanowiło jak w sentencji uchwały.

Przewodnicząca Kolegium
Regionalnej Izby Obrachunkowej w Poznaniu
(-) *Grażyna Wróblewska*

Pouczenie: Na niniejsze rozstrzygnięcie nadzorcze przysługuje prawo wniesienia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Poznaniu w terminie 30 dni od daty doręczenia za pośrednictwem Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej w Poznaniu.

128

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE WOJEWODY WIELKOPOLSKIEGO Nr KN.I-10-.0911-104/09

z dnia 7 grudnia 2009 r.

Na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz.U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591 ze zm.) orzekam nieważność uchwały Nr XXVII/252/2009 Rady Miejskiej we Wrześni z dnia 3 listopada 2009 r. w sprawie: zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego terenów zabudowy mieszkalno-usługowej w rejonie ulicy Wrzosowej i Kościelnej we Wrześni - ze względu na istotne naruszenia prawa

UZASADNIENIE

W dniu 3 listopada 2009 r. Rada Miejska we Wrześni podjęła uchwałę Nr XXVII/252/2009 w sprawie: zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego terenów zabudowy mieszkalno - usługowej w rejonie ulicy Wrzosowej i Kościelnej we Wrześni, którą doręczono Wojewodzie Wielkopolskiemu w dniu 13 listopada 2009 r.

Dokonując oceny zgodności z prawem przedmiotowej uchwały, organ nadzoru stwierdził, co następuje:

W wyłożonym do publicznego wglądu w dniach 24 sierpnia - 15 września 2009 r. projekcie planu wyznaczono między innymi tereny zieleni urządzonej, oznaczone symbolem ZP. W wyniku uwzględnienia części uwag do planu przez Burmistrza -przeznaczenie terenów ZP zmieniono na MN/U - tereny

zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej z usługami - a więc na tym samym terenie ustalono odmienne przeznaczenie, skutkujące zupełnie innymi od wcześniejszych zasadami zagospodarowania.

Zgodnie z art. 17 pkt 13 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz.U. z 2003 r. Nr 80, poz. 717 z późn. zm.) burmistrz wprowadza zmiany do projektu planu miejscowego wynikające z rozpatrzenia uwag, a następnie w niezbędnym zakresie ponawia uzgodnienia. W takiej sytuacji, w związku z brzmieniem art. 17 ustawy, zgodnie, z którym burmistrz wykonuje kolejno czynności wymienione w poszczególnych punktach ww. przepisu, winien także dopełnić wymogu wynikającego z pkt 10 i ponownie wyłożyć zmieniony projekt planu do publicznego wglądu.

Burmistrz Miasta i Gminy Września czynności tej nie dopełnił, przez co naruszony został tryb sporządzania planu, wynikający z ww. art. 17 ustawy.

Należy także podnieść, iż mało precyzyjne określenie nazwy planu - „miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego terenów zabudowy mieszkalno - usługowej w rejonie ulicy Wrzosowej i Kościelnej we Wrześni” mogło mieć wpływ na brak udziału w procedurze planistycznej, a w tym w wyłożeniu projektu planu do publicznego wglądu, osób zainteresowanych z całego, szerszego terenu faktycznie

objętego ustaleniami planu, albowiem plan dotyczy obszaru rozciągającego się również przy ulicach Daszyńskiego, Dzieci Wrzesińskich, Rynku, Mickiewicza i Miłosławskiej.

Zgodnie z art. 15 ust. 2 pkt 1 ustawy w planie miejscowym określa się obowiązkowo przeznaczenie terenów oraz linie rozgraniczające tereny o różnym przeznaczeniu lub różnych zasadach zagospodarowania. W § 9 ust. 12 i 13 uchwały wyznaczono tereny dróg publicznych o symbolach 2KD i 3KD, dla których ustalono różne zasady zagospodarowania - odpowiednio: drogę krajową klasy G (główną) oraz drogę - ul. Kościelna klasy D (dojazdowej) wraz z wynikającymi z tych ustaleń odmiennymi uwarunkowaniami. Na rysunku planu nie rozróżniono natomiast ww. terenów linią rozgraniczającą, co pozostaje w sprzeczności z art. 15 ust. 2 pkt 1 ustawy w zakresie „rograniczenia terenów o różnych zasadach zagospodarowania.

W §15 uchwały określono stawki procentowe, na podstawie których określa się opłatę określoną w art. 36 ust. 4 ustawy - tzw. rentę planistyczną, dla wybranych terenów o różnym sposobie przeznaczenia. Brak natomiast określenia takiej stawki dla terenu zabudowy usługowej z zabudową mieszkaniową wielorodzinną, oznaczoną symbolem U/MW, co stanowi naruszenie przepisu art. 15 ust. 2 pkt 12 ustawy, zgodnie z którym ustalenia takie winny być obowiązkowe, bez względu na rodzaj, charakter czy przeznaczenie danego terenu.

Zgodnie z art. 15 ust. 2 pkt 10 ustawy w planie miejscowym określa się obowiązkowo zasady modernizacji, rozbudowy i budowy systemów komunikacji i infrastruktury technicznej, wśród których - zgodnie z §4 pkt 9a rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 26 sierpnia 2003 r. w sprawie wymaganego zakresu projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego (Dz.U. z 2003 r. Nr 164, poz. 1587) - winno się znaleźć określenie układu komunikacyjnego i sieci infrastruktury technicznej wraz z ich parametrami oraz klasyfikacją ulic i innych szlaków komunikacyjnych. W §9 ust. 11 uchwały wyznaczono teren drogi publicznej, oznaczony symbolem 1KD, nie ustalono jednakże dla tego terenu klasy drogi, co jest niezgodne z powołanymi wyżej przepisami art. 15 ust. 2 pkt 10 ustawy i §4 pkt 9a rozporządzenia.

Dodatkowo należy podkreślić, iż:

- w uchwale zastosowano w §9 ust. 3 pkt 5a, ust. 4 pkt 6a, ust. 5 pkt 5a, ust. 6 pkt 5a i ust. 8

pkt 3a nieostre, niejednoznaczne i mogącego wprowadzić rozbieżności interpretacyjne pojęcie „dostosowania elewacji frontowej do istniejących budynków” z którego nie wynika w jaki sposób i w jakim zakresie dana elewacja ma być dostosowywana do istniejących budynków,

- w §9 pkt1, ust. 19 pkt 4, ust. 21 pkt 4, ust. 22 pkt 2 i ust. 23 pkt 3 uchwały użyto pojęcia „modernizacja” nie znajdującego odzwierciedlenia w przepisach Prawa budowlanego ani też nie zdefiniowanego w słowniczku planu,

- w uchwale przyjęto budzące wątpliwości, w świetle przepisów rozporządzenia Ministra Transportu i Gospodarki Morskiej z dnia 2 marca 1999 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać drogi publiczne i ich usytuowanie (Dz.U. z 1999 r. Nr 43, poz. 430 z późn. zm.) szerokości ulic na terenach oznaczonych symbolami 3KD, 4KD, 5KD, 6KD i 7KD. (§7 ust. 1 w/w rozporządzenia).

Biorąc pod uwagę powyższe okoliczności należy stwierdzić, iż zachodzą wszelkie podstawy do stwierdzenia nieważności uchwały, która w istotny sposób narusza obowiązujące przepisy prawa.

Od niniejszego rozstrzygnięcia nadzorczego przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Poznaniu - za pośrednictwem Wojewody Wielkopolskiego - w terminie 30 dni od daty jego doręczenia.

Wojewoda Wielkopolski
(-) Piotr Florek